

bestemte udviklingstendenser, og derfor er der også fra min side en advarende pegefinger om, at vi nu ikke agerer overmodigt, men at vi virkelig også prøver at dække os ind for nogle scenarier, som måske giver knap så positive udfald.

Når vi ser på folkepensionsområdet, er det helt naturligt, at det for mange er vigtigt, at der er tryk omkring de forventninger, man har til vilkårene, når man selv kommer frem til alderen, og at de, der i øjeblikket modtager folkepension, ligeledes føler sig trygge.

Efter Venstres opfattelse har regeringen et stort ansvar for, at der er skabt uro hos mange omkring folkepensionen. Da regeringen i forbindelse med skattereformen nedsatte folkepensionisternes grundbeløb, sendte man et signal ud til en lang række pensionister om, at ændringer på et sådant område måske også var noget, man kunne forvente i fremtiden.

Jeg er dog glad for, at der her fra talerstolen fra statsministerens side er givet garantier for, at sådanne tanker har man ikke i regeringen, hverken for nuværende eller for fremtiden. Den efterfølgende debat om den store stigning i antallet af pensionister og den deraf følgende store forøgelse af samfundets udgifter har hos mange forøget nervøsiteten og usikkerheden.

Det er Venstres opfattelse, at der er brug for håndfaste udmeldinger fra de politiske partier. Venstre er optaget af de forslag, som Socialkommissionen er fremkommet med, om fleksibel pensionering ud fra princippet jo senere pensionsalder, jo højere folkepension.

Der ligger i Socialkommissionens forslag en lang række gode analyser, en lang række gode forslag. Venstre vil på en sådan baggrund opfordre et bredt flertal i Folketinget til at stå sammen om en fast og urokelig pensionskontrakt mellem borgerne og det politiske system.

En sådan kontrakt skal indeholde to håndfaste garantier:

- 1) Beskatning af private pensionsordninger må ikke blive skærpet. Hvis der sker ændringer, skal der være tale om lettelser.
- 2) Folkepensionens grundbeløb må ikke blive forringet eller blive gjort yderligere indkomstafhængigt. Hvis der sker ændringer på det område, må det være i retning af mere uafhængighed af anden indkomst.

Vi har brug for mere opsparing til privat pension, og danske borgere skal ikke kunne frygte, at større privat opsparing bliver ædt op af højere skatter eller af lavere folkepension. Hvis ikke sådanne garantier gives fra de politiske partiers

side, lægges der gift for den private opsparing til pension.

Venstre vil gerne være med til at stå bag sådanne garantier, som vi mener må række mange år frem. Venstre håber, at det må være muligt at samle et stort flertal i Folketinget for en sådan politik.

I den sammenhæng er det også vigtigt, at det økonomiske grundlag for at give garantierne bygger på et solidt fundament, hvor man ikke undervurderer de faresignaler for samfundsøkonomien, som med rette kan rejses. Vi skylder den ældre generation og kommende pensionistgrupper at tage det politiske ansvar, så der ikke er frygt og usikkerhed, og at det, der præger tilværelsen for de grupper, er tryk. De har trods alt givet deres bidrag til det samfund, vi har i dag.

Afslutningsvis skal jeg sige med hensyn til Fremskridtspartiets dagsorden, at vi finder, der er positive elementer i dagsordensforslaget. Vi har jo nogle synspunkter, som på mange måder er gentaget her i dagsordenen, men vi er også af den opfattelse, at der i formuleringen af dagsordenen kan ligge nogle forventninger om en forhøjelse af pensionerne, som vi ikke mener der kan være dækning for.

Vi er endelig også af den opfattelse, at der selvfølgelig er en finanslovaftale, som på en eller anden måde kan have betydning for dagsordenens effektivering.

Vi mener dog, der er så mange positive elementer i forslaget, at vi vil tilkendegive det ved at undlade at stemme.

Bendt Bendtsen (KF):

Vi har netop afsluttet forespørgslen om velfærdssamfundet. Nu er det jo ingen tilfældighed, at disse to forespørgsler løber af stabelen samme dag, for elementerne i forespørgslerne er nogenlunde de samme. Debatten om velfærdssamfundet hænger jo netop sammen med de fremtidige pensioner.

Det er som bekendt de stigende aldersårgange og de faldende årgange i den arbejdsduelige alder, som har sat debatten i gang om de fremtidige pensioner. Det kan så heller ikke komme som nogen overraskelse for Folketinget, at antallet af folkepensionister stiger de kommende årtier. Alle er bekendt med denne stigning i forsørgerbyrden, uagtet om vi kan lide begrebet eller ej.

Jeg vil gerne med det samme fastslå, at vi finder det positivt, at regeringen erkender, at en